

LIEFDEZUSTERS VAN HET KOSTBAAR BLOED

Huize Seraphine

Windraak 35 6153AC Windraak

telefoon: 046-4584337 of 046-4584895
zrbernarda@hotmail.com

Windraak, 25 juni 2021

Lieve mensen,

De tijd vliegt voorbij, zelfs in de coronacrisis. Maar nu staat alweer onze feestmaand voor de deur.

U begrijpt dat we nog steeds niet met zijn allen hier op de Windraak bij elkaar kunnen komen. Met 1,5 meter afstand is het niet mogelijk meer dan 100 mensen te ontvangen. Natuurlijk is dat jammer maar het heeft geen zin erover te treuren. De gezondheid van niemand willen wij op spel zetten.

Ik hoop dat u allen dit jaar goed doorstaan hebt en dat u gezond gebleven bent of als dat niet is gelukt, toch weer aan de beterende hand bent. We hebben u steeds allen in onze gebeden meegenomen. En dat zullen we ook blijven doen. Iedere maand is hier speciaal een H. Mis voor alle mensen die lid zijn van de Aartsbroederschap van het Kostbaar Bloed en voor al hun intenties. En ook aan tafel bidden we altijd voor iedereen die ziek is en voor alle aanbevolen intenties.

Julimaand ----- maand van het Kostbaar Bloed.

In onze constituties staat dat wij “het mysterie van Christus centraal stellen in ons leven want “de liefde van Christus laat ons geen rust, sinds wij hebben ingezien, dat één is gestorven voor allen.” (2 Kor. 5, 14) Dit mysterie richt onze aandacht op de persoon van Christus, die door een liefdevolle gehoorzaamheid aan de Vader, door het storten van Zijn “Kostbaar Bloed” de wereld heeft verlost”.

Vaak als ik er over nadenk, dan besef ik hoe groots dit is. Jezus heeft de zonden van iedereen, van mij, van u, op Zich genomen. Als ik dit besef, dan wordt mijn hart vanzelf blij. Maar er staat ook een opdracht in diezelfde zin: “de liefde van Christus laat ons geen rust”. Wat betekent dat? Natuurlijk is dat voor iedereen verschillend. En Christus vraagt nooit meer dan wij aankunnen. Hij vraagt ons iets maar geeft ons tegelijk ook de genade om dit aan te kunnen en te kunnen volbrengen. Maar dan moet ik wel met de genade willen meewerken. Deze julimaand is dus de maand van het Kostbaar Bloed. Deze maand willen we hier nog eens extra over nadenken. Misschien zouden we ons elke dag even kunnen afvragen wat het betekent dat de liefde van Christus ons geen rust laat. Jezus heeft Zijn leven voor ons gegeven. Dat offer is volmaakt en wij hoeven dus ons leven niet te geven. Maar hoe reageer ik als er iets moeilijks op mijn weg komt, als ik iets moeilijks moet doen vandaag? Het gaat niet om grote daden en om heel veel te doen. Jezus weet ook dat we vaak al oude(er) zijn of ziekten hebben waardoor we niet meer zoveel kunnen. Maar wat kost een glimlach? Kunnen we onze ouderdom met de bijbehorende ongemakken aanvaarden? Kan ik mijn ziekte accepteren en het dragen?

We stellen niet het bloed centraal in ons leven maar de persoon van Jezus Christus die Zijn Bloed voor ons gegeven heeft in liefde en gehoorzaamheid. Het gaat altijd om Christus Zelf die ons oneindig lief heeft.

Jezus is gehoorzaam aan de Vader (staat er verder in het stukje uit onze constituties die ik in het begin aangehaald heb).

Wat is gehoorzaamheid? Dat weet u allen al lang. U hebt dat al als kind geleerd. Maar in deze brief wil ik nog even spreken over een andere vorm van gehoorzaamheid.

Gehoorzaamheid is ook: gehoor geven aan dingen, aan situaties. Ik bedoel daarmee dat we reageren op dingen die we zien, ervaren alsof iemand het ons gevraagd heeft. Een eenvoudig voorbeeld is: er ligt een stuk papier op de grond. Niemand vraagt of ik het wil oprapen. Maar als ik gehoor geef aan deze situatie dan raap ik dat stukje papier op. Of een ander voorbeeld: ik weet dat iemand erg eenzaam is. Niemand vraagt om daar naar toe te gaan. Als ik gehoor geef, ga ik daar eens op bezoek. Ik hoor zonder woorden wat de situatie van me vraagt. Dit vraagt wel dat ik bewust in het leven sta. Dat ik aandacht heb voor de mensen om me heen. Het is niet altijd gemakkelijk om zo bewust in het leven te staan. Maar zoals we al eerder gezien hebben: het is de liefde van Christus die ik zelf voel en die me ook daardoor de kracht geeft. En nog zal het vaak misgaan of zie ik het niet of reageer ik niet op de juiste manier of.... maar dat is geen probleem want we weten dat Jezus Zijn Bloed heeft gegeven voor ons, voor onze kleine en grote fouten en tekortkomingen.

Als we verder leven in de brief van Paulus aan de christenen van Korinthe (t/m regel 21) lezen we het volgende:

“En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en verrezen. Daarom beoordelen wij voortaan niemand meer naar menselijke maatstaven. En ook al hebben wij Christus op die manier beoordeeld, nu is dat niet meer het geval. Zo is dus iemand die in Christus is, een nieuwe schepping: het oude is voorbij, het nieuwe is er al. En dit alles komt van God, die ons door Christus met zich heeft verzoend en ons de dienst van de verzoening heeft toevertrouwd. Ja, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend zonder de mensen hun overtredingen aan te rekenen, en ons heeft Hij de boodschap van de verzoening toevertrouwd. Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God zelf u oproept door ons woord. Wij smeken u in Christus' naam: laat u met God verzoenen! Hem die geen zonde heeft gekend, heeft God voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij door Hem Gods gerechtigheid zouden worden.”

Zoals ik al eerder gezegd heb vraagt Christus van ons dat we bewust leven en er zijn voor de ander. Dat wil niet zeggen dat we niet goed voor onszelf moeten zijn. Natuurlijk wel!!! Christus heeft mij lief. Maar het betekent wel dat ik ook het oog moet gericht houden op de mensen om me heen, op dat wat de situatie van mij vraagt.

Christus geeft ons de boodschap van de verzoening mee. Dit is niet gemakkelijk. Maar toch moeten we ons met Christus hulp daarin oefenen ---- verzoening ten opzichte van de ander maar ook verzoening ten opzichte van mezelf.

Het gebeurt ons allemaal: we ergeren ons aan de ander als het allemaal niet zo gaat als we zelf zouden willen. Vooral ergeren we ons als we zelf moe of verdrietig zijn, als we ons niet

lekker voelen. Alles is dan teveel en we staan dan direct klaar met ons oordeel. Dit is een hele menselijke reactie. Niet altijd goed te keuren maar wel menselijk. Maar het belangrijkste is wat daarna komt. Kan ik toegeven dat ik te snel of te overdreven heb gereageerd? Kan ik dat uitspreken naar de ander toe die ik verdriet heb gedaan? Kan ik hem om vergeving vragen? Ook als ik misschien wel gelijk heb, maar dat mijn reactie desondanks wat te overtrokken is?

Proberen we in deze julimaand na te denken wie ik nog moet vergeven. Laten we weer vrede met elkaar sluiten. Laten we toch de eerste zijn die het initiatief neemt om gespannen relaties weer op gang te brengen. Christus is onze God maar Hij is onze dienaar geworden. Laten wij ons dus nederig opstellen en de eerste zijn in het vragen om vergeving, om stroeve relaties te herstellen.

Maar we moeten ook onszelf vergeven. Christus is ook voor mij gestorven. Ik denk dat dit nog moeilijker is dan anderen vergeven. Laten we nederig en eerbiedig met onszelf omgaan en ons geen grotere lasten opleggen dan we kunnen dragen. Als Christus ons vergeeft en al onze schulden wegneemt, waarom blijf ik dan toch steeds weer mezelf beschuldigen? Ooit zei een priester het volgende tegen mij: iemand kocht een heel vuil huis. Hij poetste er flink in, net zo lang totdat het helemaal blonk aan alle kanten. De eigenaar kreeg bezoek van een goede vriend. Hij zei: wat heb je een mooi huis gekocht. Maar de eigenaar zei alleen: daar lag die troep, daar was het vies enz. Hij kon de schoonheid van het nieuwe huis niet zien. Hij zag nog steeds alleen de rommel en de viezigheid die er eerst was geweest. Doen wij dat vaak ook niet. We zien niet onze schoonheid nadat Christus ons vergeven heeft, nee, we blijven alleen onze fouten zien die Hij allang vergeven heeft.

Proberen we in deze julimaand dit gedeelte uit de brief van Paulus aan de Korintheërs nog een paar keer te lezen en er samen met Jezus over te praten. Luisteren we naar wat Hij zegt, en kijken we naar wat we er mee kunnen doen. Luisteren we naar Zijn liefdevolle woorden. Laten we het af en toe stil maken en Zijn Liefde in ons doordringen.

In die zin wens ik u een hele mooie julimaand. We blijven voor u bidden en hopen elkaar volgend jaar weer te ontmoeten op de Windraak.

Ik stuur hierbij het gedicht van het pocketkruisje. Het is een heel bekend gedicht / gebed. Ik denk dat erin verwoord staat wat ik u in deze brief heb geschreven.

Lieve groet,

Zr. Bernarda

Het Pocketkruisje

Het kruisje dat ik bij mij draag herinnert mij er telkens aan
dat ik als christen leven wil en op Gods weg wil gaan.

Het is geen magisch stukje hout, geen toverbrenger van geluk,
en het beschermt mij evenmin voor pijn of ongeluk.

Ik draag het ook niet als een soort identiteitsbewijs bij mij;
het is een teken van contact tussen mijn Heer en mij.

Als ik mijn hand steek in mijn zak omdat ik geld of sleutel zocht,
voel ik dat kruisje, dat mij zegt:

“Hij heeft je vrijgekocht!”

Het zegt mij dat ik danken mag voor zegeningen, groot en klein,
en dat ik steeds, in woord en daad, Zijn volgeling moet zijn.

’t Herinnert mij ook aan het feit dat Christus troost en vrede geeft aan ieder,
die zich aan Zijn zorg en liefde overgeeft.

Zo draag ik ’t kruisje steeds bij mij als teken van geloof
en hoop dat Christus ook mijn Heer wil zijn als ‘k Hem maar niet ontloop.